

[Krag.]

Socialminister i saa Henseende og tvivler ikke om, at Forudsætningen vil blive opfyldt.

Dette Lovforslag, men ganske særligt de to midlertidige Love, som vi for nylig vedtog ved anden Behandling, er jo Vidnesbyrd om, hvor haard Krisen er, hvor haardt den ogsaa har ramt Lønarbejderne her i Landet, men er ogsaa Vidnesbyrd om, hvor forfejlet Regeringens almindelige Politik er, og hvor uendelig langt Regeringen har været fra at kunne opfylde sine nu 3 Aar gamle Løfter til Befolkningen. 80 000 arbejdsløse i Midten af Juni Maaned bærer ikke Vidnesbyrd om, at man i væsentlig Grad har kunnet bidrage til Beskæftigelsesproblemalets Løsning, men er Vidnesbyrd om, her i dette Land som i mange andre Lande, at den socialdemokratiske Organisationsmagt og politiske Magt har ført Produktionslivet ind i en Skruestik, som hindrer den Bevægelighed, der er Vilkaaret for Opretholdelse af Beskæftigelsesmuligheder under vekslende økonomiske Konjunkturer. Rundt om i Verden er derfor ogsaa dette Styre sat til Side i Erkendelse af de uheldige Virkninger, som Gennemførelsen af de socialdemokratiske Principper i al Almindelighed har haft for de økonomiske Tilstande i Verden. Jeg tvivler heller ikke om, at danske Vælgere af disse Tider vil blive belært om, at det ikke er fra de socialdemokratiske Rækker, Hjælpen skal hentes. Men som Tilstandene er, er en Lovgivning som den, vi her beskæftiger os med, baade permanent og midlertidig, nødvendig. Den foreliggende Lovgivning indeholder saa væsentlige Forbedringer i Sammenligning med Ministerens Forslag og en ikke uvæsentlig Række af Forbedringer ogsaa i Sammenligning med Loven af 1927, at vi har ment det fuldt ud forsvarligt at betale den Pris, som vi paa andre Punkter har maattet yde for at opnaa Enighed om dette Forslag, og jeg skal da tillade mig at anbefale de stillede Ændringsforslag og dermed Forslaget selv til Vedtagelse.

Christmas Møller: Blandt den lange Række af Arbejdsløshedslove, som er vedtaget, siden Konservatismen — det tror jeg, jeg har Lov til at sige — i dette Aarhundredes Begyndelse, i Aarene før 1907, tog Initiativet til en Arbejdsløshedslovgivning her i Landet, indtager Loven af 1927 jo den Førstilling, at den ikke blev vedtaget med Enstemmighed, men at de daværende Regeringspartier, som havde Flertal i de to Ting, vedtog Loven imod Oppositionens Stemmer. Jeg tror, man fra alle Sider i 1927 beklagede

dette, og der er ikke megen Grund til i Dag at gøre op, hvem der havde Skylden for det; der kan vist blive nok, som vi til Trods for Forliget er uenige om, saa vi behøver ikke at vende tilbage hertil. Men med Tilfredshed kan man konstatere, at ved Arbejdsløshedsloven af 1932 vender vi tilbage til den Skik, som man kan sige vi havde paa dette vigtige Omraade: at et Forslag, som griber saa dybt ind i Arbejdernes Interesser, skulde Arbejdernes særlige Repræsentanter ogsaa gerne være med til at vedtage. Gennem de 3 Aar, i hvilke Udvalg og Underudvalg paa forskellig Vis, under forskellige Forudsætninger, jeg tør ogsaa sige, med forskelligt Tonefald, har arbejdet med Arbejdsløshedsloven, har vi da ogsaa alle haft det Ønske, at man til sidst kunde ende med en Overenskomst mellem Partierne, saaledes som den foreligger her.

Naar vi i det Forlig, som er sluttet mellem Partierne — og under tredje Behandling af Dækningslove og Landbrugskriselove skal jeg naturligvis vende tilbage til dette — naar vi i dette Forlig — som er Døgnets Gerning, som kun er en øjeblikkelig Indsats, og som efter vor Opfattelse paa en Række Omraader i alt for ringe Grad tager Sigte paa at gennemføre Foranstaltninger af mere varig Karakter overfor Krisen — har gennemført een varig Foranstaltning paa dette Omraade, er dette af to Grunde. For det første, fordi det i sig selv er en Kriseforanstaltning, som maatte have Varighedens Karakter, at indføre Krisekasser eller, som man nu kalder dem, Fortsættelseskasser, men for det andet af den Grund, at det efter vor Opfattelse, af Hensyn til den almindelige Ro og Orden i Samfundet, er — og forhaabentlig ogsaa vil vise sig at være — af overordentlig Betydning, at der som her gennemføres en saadan Arbejdsløshedslov, at Arbejdernes faglige Ledere og politiske Ledere kan sige, at de i den har faaet et Instrument, med hvilket de kan arbejde.

Jeg tror derfor, det har været rigtigt, at man søgte at stræbe henimod den Enighed, som nu i det store og hele er blevet opnaaet. Jeg tror, man har Lov at sige, at saavel den højtærede Minister som den ærede Formand og den ærede Ordfører for Udvalget i høj Grad har vist en Villie til Imødekommen overfor anderledes tænkende, som har gjort et saadant Resultat muligt. Men jeg har vel ogsaa Lov at sige, at da Forhandlingerne til sidst virkelig tog Fart, har man ogsaa fra Oppositionens Side vist, at man var villig til at strække sig overfor de Herrer. Hvad angaar de to Underændringsfor-